

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 7Cdo/210/2018                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 5309203462                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 29.04.2021                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Lubor Šebo               |
| Funkcia:                   | súdca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2021:5309203462.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Y. O., bytom N. - U O. č. XXX, zastúpeného obchodnou spoločnosťou Advokátska kancelária VARMUS s. r. o. so sídlom v Čadci, Palárikova 83, IČO: 36 863 203, v mene ktorej koná konateľ a advokát: JUDr. Jozef Varmus, PhD., proti žalovanému P. X., s miestom podnikania N. - U O. č. XXX, IČO: 43 350 551, zastúpenému Mgr. Michalom Mozolíkom, advokátom so sídlom v Čadci, Palárikova 1449, o zaplatenie 4.116,04 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 10C/89/2009, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 26. októbra 2016 sp. zn. 8Co/206/2016, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Čadca (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 9. februára 2016 č.k. 10C/89/2009-357 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy po prepočte na platnú menu 4.116,04 Eur oproti vydaniu vecí - dverí fakturovaných faktúrami číslo 01/06, 02/07, 03/07 a 04/07 na tom skutkovom základe, že u žalovaného si žalobca objednal výrobu dverí. V odôvodnení uviedol, že sa zaoberal existenciou podmienok pre odstúpenie od zmluvy zo strany žalobcu. Z vykonaného dokazovania, a to znaleckého posudku súdneho znalca Ing. Juraja Solčanského mal súd prvej inštancie za preukázané, že estetickou vadou, ktorá nemá vplyv na mechanické vlastnosti dverí, sú nedostatky v brúsení na profiloch kazetových výplní, kde je plocha mierne vytrhaná, čo vytvára tmavšie a nerovné miesta. Estetickú hodnotu dverí znižujú aj nevyspravené vypadavé hrče, vytrhané drevo po opravovaných hrčiach a priečne frézovaných profiloch, kde výrobca vytrhané miesta opravil tmelom farebne odlišným od farebného prevedenia dverí. Tieto vady na funkciu dverí vplyv nemajú mať. Zároveň súd prvej inštancie uviedol, že zo znaleckého posudku vyplynulo, že tieto vady boli viditeľné už pri preberaní (dodaní) výrobkov, nakoľko boli spôsobené vo výrobe. Uvedené vady predstavujú estetické vady. Estetické vady môžu byť podľa názoru súdu prvej inštancie dôvodom pre zrušenie

zmluvy v takom prípade, ak podstatným spôsobom znehodnocujú užívanie, pričom z vykonaného dokazovania nevyplývajú také okolnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť záver, že tieto estetické vady podstatne znehodnocujú užívanie, v dôsledku čoho by boli dôvodnými pre odstúpenie od zmluvy. Žalobca v konaní nepreukázal, že dvere z hľadiska počtu hŕč nezodpovedali jeho požiadavkám. Podmienky pre odstúpenie od zmluvy neboli podľa súdu prvej inštancie dané. Dôvod odstúpenia od zmluvy musí vyplývať zo samotnej realizácie zákazky, nie z následných okolností ovplyvňujúcich predmet zákazky. Súd prvej inštancie uviedol, že základnou podmienkou pre odstúpenie od zmluvy pre väčší počet vád v zmysle ust. § 648 ods. 2 Občianskeho zákonníka je, že tieto vady bránia riadnemu užívaniu. V danom prípade u vchodových dverí tesnosť, resp. netesnosť posúdiť nebolo možné a u ostatných zistených vád, majúcich svoj pôvod v zákazke, nebolo preukázané, že by ovplyvňovali funkčnosť dverí a ich úžitkovú hodnotu, nebola tak podľa súdu prvej inštancie v konaní žalobcom, ktorého zaťažovalo dôkazné bremeno, preukázaná táto základná podmienka pre odstúpenie od zmluvy, t.j. že zistené vady bránia riadnemu užívaniu predmetu zákazky. Vo výroku o trovách rozhodol podľa § 151 ods. 3 O.s.p.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 26. októbra 2016 sp. zn. 8Co/206/2016 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP. Žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania podľa pomeru jeho úspechu vo veci, t.j. v rozsahu 100 %. Po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci po tom, ako si ujasnil nedôvodnosť námietky zo strany žalovaného týkajúcej sa prekážky rozhodnutej veci a pasívnej legitimácie, zistil skutkový stav ohľadom existencie podmienok pre odstúpenie od zmluvy o zhotovení na zákazku v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na jeho podklade dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednávaniu veci aj správne právne posúdil. Odvolací súd poukázal na to, že zmluva o zhotovení na zákazku je špeciálnym druhom zmluvy o dielo. Jeho obsahom je právo objednávateľa, aby mu zhotoviteľ podľa objednávky vec zhotovil, a povinnosť objednávateľa zaplatiť zhotoviteľovi veci cenu za zhotovenie veci. Práva objednávateľa zo zodpovednosti zhotoviteľa za vady veci zhotovenej v rámci zákazkovej služby závisia od toho, či ide o odstrániteľnú alebo neodstrániteľnú vadu (§ 648 Občianskeho zákonníka). Právo na zrušenie zmluvy o zhotovení veci na zákazku sa môže uplatniť z dôvodu neodstrániteľnej vady alebo odstrániteľnej vady väčšieho počtu alebo pri opätovnom výskyte vady pri oprave, avšak vždy za predpokladu, že vada bráni riadnemu užívaniu zhotovenej veci. V prípade, že vada je síce neodstrániteľná, avšak nebráni riadnemu užívaniu veci, môže sa objednávatel domáhať zľavy z ceny vykonanej zákazky. Nedostatky podľa znalca znižujú estetickú hodnotu dodaných výrobkov, na funkciu vplyv nemajú. Odvolací súd poukázal na konštatovanie, že veci žalobca osem rokov užíva, čo je polovica ich životnosti. Z výsluchu znalca na pojednávaní pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že ním zistené vady neboli takého charakteru, že by bránili riadnemu užívaniu týchto výrobkov - dverí. Odvolací súd uzavrel, že estetické vady nebránia užívaniu veci a nakoľko zistené vady sú neodstrániteľné, žalobca ako objednávatel sa mohol na žalovanom domáhať zľavy z ceny diela a primeraného zníženia obvyklej ceny. Odvolací súd dodal, že znalcom boli zistené viaceré poškodenia dverí, z ktorých väčšina vznikla pri ich montáži alebo následných úpravách pri dopasovaní. Podľa odvolacieho súdu nejde o vady veci ale o škodu v spojení s montážou dverí (zárubní a dverí), ktorý nárok si žalobca v konaní neuplatňoval, a preto nebol dôvod sa ním zo strany súdu prvej inštancie zaoberať.

3. Žalobca proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal 27. januára 2017 dovolanie s tým, že dovolanie je prípustné podľa ustanovení § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. a/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). V dovolaní neuvádza, v čom konkrétne vidí nesprávny úradný postup súdu, ktorým by sa znemožnilo uskutočňovať strane jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V dovolaní uviedol, že je neprípustné, aby znalec odpovedal na právne otázky, pričom v zmysle judikatúry je právnou otázkou aj to, či zistené vady bránia alebo nebránia riadnemu užívaniu veci. Znalec sa podľa žalobcu opakovane vyjadroval k právnemu charakteru vád a oba sudy takéto neprípustný záver znalca prevzali a založili na ňom svoje rozhodnutie.

4. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu navrhol nedôvodné dovolanie žalobcu zamietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) rozhodoval opätovne

po tom, čo Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“) nálezom z 26. apríla 2018 sp. zn. II. ÚS 89/2018-51 zrušil uznesenie najvyššieho súdu v predmetnom spore z 26. júla 2017 sp. zn. 7Cdo/112/2017 z dôvodu, že bolo porušené základné právo sťažovateľa garantované čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj „ústava“). Uviedol, že najvyšší súd sa zaoberal len dôvodom podľa § 420 písm. f/ CSP a tým, že sa nezaoberal dôvodom podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, hoci to zákon hlavne v § 420 - § 421 a § 447 - § 449 CSP prikazuje, najvyšší súd porušil sťažovateľovo právo na prístup k súdu. Najvyššiemu súdu uložil povinnosť zaoberať sa práve uvedeným dovolacím dôvodom v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ CSP.

6. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalobcu treba odmietnuť.

7. Najvyšší súd opakovane vyjadril záver, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (1Cdo/6/2014, 3Cdo/357/2015, 4Cdo/1176/2015, 5Cdo/255/2014, 8Cdo/400/2015). Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

8. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím predstavujúcim *res iudicata*), musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad (3Cdo/319/2013, 1Cdo/348/2013, 3Cdo/357/2016, 3ECdo/154/2013, 3Cdo/208/2014).

9. Ak by najvyšší súd bez ohľadu na prípadnú neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane [porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. II. ÚS 172/03].

10. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

11. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

12. V danom prípade žalobca prípustnosť podaného dovolania vyvodzuje z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP a zároveň aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP.

12.1. V uznesení z 26. júla 2017 sp. zn. 7Cdo/112/2017 sa najvyšší súd rozsiahlo zaoberal prípustnosťou dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f/, pričom dospel k záveru, že dovolanie žalobcu nie je podľa §

420 písm. f/ CSP prípustné.

12.2. V intenciách nálezu ústavného súdu z 26. apríla 2018 sp. zn. II. ÚS 89/2018-51, ktorým ústavný súd zrušil predchádzajúce uznesenie najvyššieho súdu, sa najvyšší súd bude ďalej zaoberať už len dovolacím dôvodom žalobcu podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, t.j., že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Týmto dovolacím dôvodom sa v predchádzajúcom uznesení najvyšší súd nezaoberal z dôvodu viazanosti (§ 48 ods. 3 veta prvá CSP) uznesením veľkého senátu najvyššieho súdu z 19. apríla 2017 sp. zn. 1VCdo/2/2017 o neprípustnosti kumulácie dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle § 420 a § 421 CSP. Veľký senát najvyššieho súdu následne 21. marca 2018 sp. zn. 1VCdo/1/2018 prijal záver o prípustnosti kumulácie dovolacích dôvodov.

13. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

14. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

15. Podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

15.1. Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, rozhodovacia prax dovolacieho súdu sa ustálila na tom, že je procesnou povinnosťou dovolateľa v dovolaní výslovne uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne, konkretizovať, ako podľa jeho názoru mal odvolací súd konkrétnu právnu otázku správne vyriešiť, a zároveň musí špecifikovať ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa mal podľa jeho názoru odvolací súd pri svojom rozhodovaní odkloniť (R 83/2018).

15.2. Pre právnu otázku v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP je charakteristický „odklon“ jej riešenia, ktorý zvolil odvolací súd, od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Ide tu teda o situáciu, v ktorej sa už rozhodovanie senátov dovolacieho súdu ustálilo na určitom riešení právnej otázky, odvolací súd sa však svojím rozhodnutím odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Aby mala dovolateľom nastolená otázka relevantný význam v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, musí byť riešená odvolacím súdom a odvolací súd na jej riešení musel založiť svoje rozhodnutie.

15.3. Samo tvrdenie, že odvolací súd sa riešením určitej právnej otázky odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ešte nezakladá prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP; relevantným je až zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k dovolateľom tvrdenému odklonu skutočne došlo. Dovolací súd preto pristúpil k posúdeniu, či je opodstatnená argumentácia žalobcu o odklone odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

16. Žalobca namieta nesprávne právne posúdenie odvolacieho súdu v otázke počtu vád, ktoré majú za následok možnosť odstúpiť od zmluvy o dielo, nakoľko má za to, že „za väčší počet vád sa považujú aspoň tri vady“. Odklon vidí od rozhodnutia R 22/1983, v ktorom najvyšší súd vyslovil, že: „záver o tom, či zistené prejavy vád bránia alebo nebránia riadnemu užívaniu nie je znaleckou otázkou ale je právnym posúdením zistených skutočností, ktoré prislúcha súdu“. Na diele sa podľa žalobcu nachádzajú viac ako tri odstrániteľné vady, poukazuje na výpovede znalcov. Podľa žalobcu je neprípustné, aby znalec odpovedal na právne otázky, pričom v zmysle judikatúry je právnou otázkou aj to, či zistené prejavy vád bránia alebo nebránia riadnemu užívaniu. Znalec sa podľa neho vyjadroval k tomu, či vady bránia, alebo nie, riadnemu užívaniu. Súd si podľa žalobcu osvojil záver znalca, ktorý sa zaoberal riešením právnych otázok.

16.1. Najvyšší soud uvádí, že odvolací soud sa od cit. rozhodnutia neodklonil, nakoľko odvolací súd uviedol, že vady nebránia riadnemu užívaniu, nejde o vady veci ale o vady pri montáži. Z rozhodnutia odvolacieho súdu nevyplýva, že by prevzal právne závery znalca. „Záver, či zistené vady bránia riadnemu užívaniu si robí súd zo znaleckého posudku a výsluchu znalca. Či možno užívať dvere je vyhodnotením skutkového zistenia a nie právnou otázkou.“ (viď sp. zn. 2Cdo/29/2008). Odvolací súd tak na základe znaleckého posudku vyhodnotil skutkové zistenia a prijal právne závery.

16.2. Súdna prax je ustálená v tom, že podľa § 623 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka za väčší počet (odstrániteľných) vád neumožňujúcich riadne užívanie veci kúpenej v obchode treba považovať aspoň tri vady a že za opätovné vyskytnutie vady veci po oprave treba spravidla považovať výskyt tej istej vady aspoň po dvoch predchádzajúcich opravách (napr. R 22/1983). Poznatky o tom, či ide o opätovné vyskytnutie (odstrániteľnej) vady alebo väčší počet (odstrániteľných) vád, súd získava v procese zisťovania skutkových poznatkov, výsledkom ktorého procesu je skutkové hodnotenie.

16.3. Dovolací súd vzhľadom na vyššie uvedené uvádza, že námietky žalobcu a zisťovanie existencie väčšieho počtu vád nie je právnou otázkou ale ide o skutkové tvrdenia.

17. V ďalšej časti podaného dovolania namieta žalobca nesprávne právne posúdenie odvolacieho súdu v tom, že súdy si osvojili aj záver znalca o otázke väčšieho počtu hrč - jednalo sa podľa znalca o individuálne dojednanie, ktoré sa v praxi bežne vyskytuje, čo by malo za následok, že by nešlo o vadu. Žalobca namieta, že existenciu osobitného dojednania ohľadom použitého materiálu by musel preukázať žalovaný, nakoľko ho zaťažuje bremeno tvrdenia. Nakoľko nebola preukázaná existencia individuálneho dojednania medzi stranami, súdy podľa žalobcu postupovali nesprávne. V týchto námietkach vidí žalobca odklon od rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 5Obo/52/2010. Najvyšší súd v cit. zaujal názor, že „dôkazné bremeno leží na tom, kto existenciu skutočností tvrdí.“

17.1. Odvolací súd dospel k záveru, že nebola preukázaná základná podmienka pre odstúpenie od zmluvy. Práve žalobca podal žalobu a pokiaľ namietal vady a chcel odstúpiť od zmluvy, bolo na ňom, aby preukázal, že ide o vady odstrániteľné, znemožňujúce funkčnosť a umožňujúce odstúpiť od zmluvy, dôkazné bremeno je teda na žalobcovi. Odvolací súd rozhodol v súlade s cit. rozhodnutím a neodklonil sa od neho.

18. So zreteľom na dovoláciu argumentáciu žalobcu a tvrdený odklon od rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 9Co/377/2011 najvyšší súd uvádza, že v zmysle judikátu R 71/2018 patria do pojmu „ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu“ predovšetkým stanoviská alebo rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Súčasťou ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu je tiež prax vyjadrená opakovan vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskoršie vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu na základy obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto závery akceptovali a z hľadiska vecného na ne nadviazali. Do ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu zmysle § 421 ods. 1 CSP treba zahrnúť aj nadväzujúce, legislatívnymi zmenami a neskoršou judikatúrou neprekonané civilné rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierkach súdnych rozhodnutí a stanovísk vydaných Najvyššími súdmi ČSSR a ČSFR, ďalej v Bulletin Najvyššieho súdu ČSR a vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SSR a napokon aj rozhodnutia, stanoviská a správy o rozhodovaní súdov, ktoré boli uverejnené v Zborníkoch najvyšších súdov č. I., II. a IV. vydaných SEVT Praha v rokoch 1974, 1980 a 1986. Rovnako pod pojem ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu nemožno zahrnúť rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky (2Cdo/56/2017, 6Cdo/79/2017, 3Cdo/165/2018, 4Cdo/7/2018).

19. Dovolací súd poznamenáva, že pojem „ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu“ sa nenapĺňa rozhodnutiami Ústavného súdu Slovenskej republiky, krajských súdov Slovenskej republiky, Najvyššieho súdu Českej republiky, ani Európskeho súdu pre ľudské práva (3Cdo/6/2017, 6Cdo/79/2017, 8Cdo/102/2017 a 3Cdo/165/2018). Dovolacím súdom v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ CSP nie je ani Ústavný súd Českej republiky (3 Cdo 38/2019). V dovolaniach, prípustnosť ktorých je vyvodzovaná z tohto ustanovenia, nemožno preto (úspešne) poukazovať na rozhodnutia uvedených súdov. Pokiaľ je riešenie určitej právnej otázky odvolacím súdom prípadne odlišné od riešenia danej

otázky týmito súdmi (v danom prípade krajským súdom), nemôže ísť o „odklon“ relevantný v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ CSP (3Cdo/204/2018).

20. Pokiaľ žalobca namieta, že súdy podľa neho mali postupovať tak, že nie je obvyklé, aby sa na výrobu dverí použil druh dreva, ktorý bol použitý, ale mal sa použiť iný druh dreva, najvyšší súd poukazuje, že už vzhľadom na vyššie uvedené nejde o právnu otázku, ale o skutkovú. Súdy dospeli k názoru, že žalobca nemal prevziať dvere, ak nezodpovedali objednávke. Vady podľa nich nebránia riadnemu užívaniu. Dovolateľ v prevažnej časti dovolania v podstate namietal správnosť skutkových zistení súdov ako výsledok hodnotenia dôkazov. Inak povedané, v tomto prípade žalobca namietal, že odvolací súd nevyhodnotil správne vykonané dôkazy. Nesprávne zistenie skutkového stavu ale nezakladá prípustnosť dovolania a nie je ani relevantným dovolacím dôvodom. Dovolací súd nie je oprávnený prehodnocovať skutkové závery odvolacieho súdu, lebo je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP).

21. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobcu v časti, v ktorej namietal vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ CSP odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné a v časti, v ktorej namietal nesprávne právne posúdenie veci v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, odmietol podľa § 447 písm. f/ CSP ako dovolanie, v ktorom dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP.

22. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.